N. 48
ANY LXXXVIII

29 de novembre de 2026
https://esglesia.barcelona
Aportació voluntària: 0,30 €

Església Arxidiocesana de Barcelona

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Administrador apostòlic de l'arxidiòcesi de Barcelona

Comencem un nou any litúrgic

FOTO: SHUTTERSTOCK

Aquest diumenge, 29 de novembre, l'Església inicia un nou any litúrgic amb el primer diumenge d'Advent. Deixem enrere un recorregut i en comencem un altre de preparació per a la vinguda del nostre Salvador. Cada nou començament és una nova oportunitat de convertir-nos, de ser més fidels al somni que Déu té per a cadascun de nosaltres.

L'any litúrgic no és simplement una successió de dates o celebracions. És un camí que ens permet recórrer, any rere any, la vida de Jesucrist i aprofundir-hi. Advent, Nadal, Quaresma, Pasqua i el temps de durant l'any ens ajuden a contemplar diferents moments del misteri de Crist i a fer-los presents en la nostra pròpia vida.

En una societat acostumada a la immediatesa, en el temps d'Advent apreciem el valor d'esperar, d'aturar-nos, de preparar-nos interiorment. Durant quatre diumenges ens preparem per celebrar el Nadal, el naixement de Jesús. Ara bé, aquesta espera no consisteix únicament a recordar un fet del passat, sinó a no oblidar que el Senyor sempre està venint cap a nosaltres. Ell ve per quedar-se.

Aquest primer diumenge d'Advent inicia també el cicle B de les lectures dominicals. És el cicle en què seguim l'evangelista Marc. La litúrgia d'aquest diumenge ens convida, des del primer moment, a estar atents. Això significa tenir els ulls oberts i saber descobrir la presència de Déu en les situacions concretes de cada dia.

L'Advent és també una oportunitat per revisar com vivim la nostra fe. Podem preguntar-nos quin espai ocupa Déu en les nostres decisions, com cuidem la pregària, com acollim els altres o fins a quin punt som capaços de portar esperança allà on hi ha cansament, solitud o dificultat.

Encendrem progressivament els ciris de la corona d'Advent mentre ens acostem al Nadal. Cada un ens recordarà que la foscor no té l'última paraula i que avancem cap a aquell que ve a compartir la nostra vida.

Ens acompanyarà un nou color litúrgic. Passarem del verd al morat. El morat de l'Advent té un sentit espiritual profund. No és simplement un color decoratiu ni pretén donar a l'Advent un to trist. Ens parla sobretot d'espera, conversió, sobrietat i esperança. En efecte, el morat ens convida a aturar-nos i a mirar el cor: ¿què cal ordenar, guarir, reconciliar o deixar enrere perquè Crist pugui trobar-hi lloc?

Advent i Quaresma comparteixen el morat, però l'accent espiritual és diferent. A la Quaresma destaca especialment el camí penitencial cap a la Pasqua; a l'Advent, la conversió està il·luminada per la vinguda del Senyor. És una austeritat expectant. El morat de l'Advent és el color d'un cor que encara espera. No és la foscor de qui ha perdut l'esperança, sinó la penombra de qui sap que està a punt de clarejar.

Benvolguts germans i germanes, comencem, per tant, un nou any litúrgic. Fem-ho amb el cor disponible, amb esperança renovada i amb el desig de deixar-nos trobar per Déu. El nou temps litúrgic de l'Advent torna a posar-nos en camí i ens convida, una vegada més, a preparar la vinguda del Senyor. Que santa Maria, que va viure el primer Advent de la història, intercedeixi per nosaltres perquè disposem els nostres cors i les nostres ments per acollir Déu que ve a nosaltres.

Escolta aquí la carta de l'Arquebisbe

ENTREVISTA

Viure amb esperança

CRISTINA FREIXA

La Cristina Freixa va néixer amb paràlisi cerebral. És la petita de 8 germans i afirma amb orgull que és tieta de 18 nebots i de 7 renebots. Li encanta estar amb la gent que estima, l'art i pintar. Va assistir a l'acte amb el Sant Pare Lleó a l'estadi olímpic de Barcelona i posteriorment el va tornar a veure en el pelegrinatge al santuari de la Mare de Déu de Lourdes. La seva fe ha evolucionat; ara és molt més feliç i viu «amb esperança». Aquest cap de setmana se celebra el Dia Mundial de les Persones amb DisCapacitat.

Per què el fet d'entrar en contacte amb l'Hospitalitat de Lourdes t'ha canviat la vida?

Els meus pares eren molt devots de la Mare de Déu de Lourdes i jo feia temps que tenia un desig molt gran de trobar un grup amb les creences amb les que he crescut a casa. A l'Hospitalitat he pogut conèixer molta gent com jo, i hospitalaris de totes les edats amb qui compartir la fe. Amb tots ells em trobo molt bé i soc molt feliç.

Has viscut la doble experiència de la visita del papa Lleó i del pelegrinatge a Lourdes. Què ha canviat la teva fe?

Ha estat la primera vegada que he pogut veure el Sant Pare en persona. Em vaig emocionar molt i em vaig sentir molt afortunada que vingués a la meva ciutat —i molt a prop d'on visc jo—... i de tornar-lo a veure a Lourdes! Des de llavors, cada vegada que reso per ell i el veig en els mitjans de comunicació el sento molt a prop.

La fe t'ajuda a viure la discapacitat amb esperança?

Realment, el fet d'estar amb persones que m'expliquen qüestions i experiències relacionades amb la fe, amb les quals puc compartir el que penso i la meva relació amb Déu, em fa viure amb esperança. Em fa feliç. Per això li agraeixo a Déu que m'hagi donat la gran família que tinc, les meves amistats, que sempre tinc al meu costat, i haver conegut l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes de Barcelona. I, és clar, li agraeixo que m'hagi donat la fe, que m'ajuda a ser més pacient i a viure amb alegria.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

MN. JOSEP RAMON PÉREZ
Canonge de la Catedral de Barcelona

Advent: preparem camins

Cada any el temps d'Advent torna a posar davant dels nostres ulls una veu que mai no passa de moda: la de **sant Joan Baptista**. «Prepareu el camí del Senyor, aplaneu les seves rutes». No es tracta només de preparar-nos per viure el Nadal, sinó de preguntar-nos quins camins necessita preparar avui el nostre cor per acollir Jesús.

Sant Joan Baptista ens proposa quatre tasques molt concretes. La primera és abaixar les muntanyes: reconèixer i vèncer l'orgull que tantes vegades ocupa massa espai en la nostra vida. La segona és redreçar els camins: revisar allò que en nosaltres s'ha torçat i recuperar la rectitud d'intenció, buscant sincerament el bé i la voluntat de Déu. La tercera és aplanar els camins abruptes: procurar que la nostra manera de viure no sigui un obstacle per als altres. Hi ha paraules, gestos, indiferències o actituds que fan més difícil el camí dels qui tenim a prop. L'Advent ens convida a retirar-los.

I la quarta tasca és omplir les fondalades. No n'hi ha prou amb treure obstacles; cal construir. Pregària, bones obres, reconciliació, temps dedicat als altres, un cor més disponible... són petites obres que preparen en nosaltres un lloc per a Déu.

En aquest camí apareix també Maria. La festa de la Immaculada ens recorda que ella va acollir Déu amb un cor plenament disponible. Mirar-la és aprendre a preparar el Nadal no des de la pressa, sinó des de la gràcia, la confiança i l'esperança.

També les nostres parròquies de Barcelona necessiten viure aquest temps així: com una comunitat que obre camins, cura ferides, acompanya qui està sol i deixa espai perquè Crist neixi de nou enmig nostre. En una societat que necessita motius per esperar, els cristians som cridats a ser testimonis d'una esperança concreta, serena i alegre.

L'Advent és, en definitiva, temps d'esperança. El Senyor ja ha vingut, camina amb la seva Església i vol venir de nou al nostre cor. Per això, en aquestes quatre setmanes, la pregunta pot ser senzilla: quina muntanya he d'abaixar, quin camí he de redreçar, quina dificultat he d'aplanar i quin buit he d'omplir perquè Jesús trobi en mi un camí obert?

Preparar el Nadal és preparar el cor. I quan el camí s'obre, l'esperança té un nom: Jesucrist.

SECRETARIAT DIOCESÀ DE PASTORAL PER A LES PERSONES AMB DISCAPACITAT

El Nou Testament a les mans!

STEVE PARKHURST
Coordinador del projecte de la traducció de la Bíblia a LSE/LSC

«La teva Paraula fa llum als meus passos, és la claror que m'il·lumina el camí» (*Salm* 119,105). Per a les persones sordes que depenen en gran part de la comunicació visual, la llum és sempre important: sense una il·luminació adequada, resulta difícil comunicar-se amb claredat. La Bíblia es descriu com un llum que il·lumina el nostre camí. Tot i que la Bíblia ha estat disponible en castellà i català (així com en milers d'altres llengües parlades a tot el món), fins fa poc no ha estat disponible a la Llengua de Signes Espanyola (LSE) ni a la Llengua de Signes Catalana (LSC).

L'any 2003 es va iniciar un projecte, per traduir la major part possible de la Bíblia a la LSE i a la LSC. Es va tractar d'una col·laboració entre PROEL (Promotora Espanyola de Lingüística), la Societat Bíblica d'Espanya, i els ministeris per a persones sordes de la Pastoral del Sord i Micrisords.

Vint-i-tres anys més tard, el 5 de desembre de 2026, celebrarem la publicació del Nou Testament complet en LSC, a l'Església UNIDA (Avinguda de Béjar 299, Terrassa). La celebració principal tindrà lloc a les 12 h. Així mateix, s'han programat activitats a la tarda, a partir de les 17 h, a la parròquia de Santa Teresa de l'Infant Jesús (Via Augusta 68, Barcelona).

Què vol dir tenir una «traducció de la Bíblia» en una llengua de signes? Ha de ser tan fidel com sigui possible als textos originals, comunicar-se amb claredat en el llenguatge quotidià de la comunitat sorda, i comptar amb l'acceptació d'aquesta comunitat. Per garantir la fidelitat, cada verset traduït s'ha sotmès a múltiples revisions per part de lingüistes professionals, experts en la Bíblia, i especialistes en traducció. Per tal d'assegurar una comunicació eficaç i la naturalitat del llenguatge, els textos són elaborats per un equip compost per persones sordes i oients que dominen la llengua de signes, catòlics i evangèlics. La participació constant de les comunitats sordes, juntament amb la de sacerdots i pastors, garanteix que la traducció no afavoreixi indegudament cap tradició cristiana en particular i que resulti acceptable el seu ús per a tots.

Actualment, la traducció està disponible de forma gratuïta a la web **www.biblialselsc.org**, i estem desenvolupant aplicacions i materials addicionals perquè resulti encara més útil per a la comunitat sorda.

Lectures de la missa diària i santoral

30. ■ **Dilluns (lit. hores: 1a setm.)** [Rm 10,9-18 / Sl 18 / Mt 4,18-22]. Sant Andreu, apòstol, de Betsaida, deixeble del Baptista i germà de Pere; santa Justina, vg. i mr.

1. ■ **Dimarts** [Is 11,1-10 / Sl 71 / Lc 10,21-24]. Sant Eloi, bisbe de Noyon (641-660), patró dels qui treballen els metalls; sants Edmon Campion i Robert Southwell, prevs., i beats Roger Filcock, Robert Middleton i companys, mrs. (jesuïtes); sant Naüm, profeta (s. VII aC); santa Natàlia, mr., esposa de sant Adrià.

2. ■ **Dimecres** [Is 25,6-10a / Sl 22 / Mt 15,29-37]. Sant Silvà, bisbe; santa Bibiana, vg. i mr. (s. IV); santa Elisa, vg.; beata Maria-Àngela Astorch (1592-1665), vg. caputxina, de Barcelona.

3. □ **Dijous** [Is 26,1-6 / Sl 117 / Mt 7,21.24-27]. Sant Francesc Xavier (1506-1552), prev. jesuïta navarrès, apòstol de l'Índia, patró de les missions i dels turistes; sant Cassià, mr.; sant Sofonies, profeta (s. VII aC); santa Magina, mr.

4. ■ **Divendres** [Is 29,17-24 / Sl 26 / Mt 9,27-31]. Sant Joan Damascè (s. VII-VIII), prev. de la Laura de Sant Sabas i doctor de l'Església; santa Bàrbara, vg. i mr. d'Orient, patrona del ram dels carburants i dels artificiers, i també dels miners, invocada contra els llamps; sant Bernat, bisbe de Parma, card.; santa Ada, vg.; beat Francesc Gàlvez, prev. franciscà i mr. al Japó, nat a Utiel.

5. ■ **Dissabte** [Is 30,19-21.23-26 / Sl 146 / Mt 9,35-10,1.6-8]. Sant Dalmau o Dalmai (Dalmacio), bisbe; sant Sabas (s.VI), abat fund. de la Gran Laura, prop de Jerusalem; sant Guerau de Braga, bisbe; santa Crispina, vg.

6. ■ **† Diumenge vinent, II d'Advent (lit. hores: 2a setm.)** [Is 40,1-5.9-11 / Sl 84 / 2Pe 3,8-14 / Mc 1,1-8]. Sant Nicolau (s. IV), bisbe de Mira (Lícia), venerat a Bari (s. X); sant Pere Pasqual, bisbe de Jaén i mr. (mercedari); sant Fortià, innocent mr. venerat a Torelló; santa Asella, vg.; santa Carme Sallés (Vic, 1848 - Madrid, 1911), fund. Concepcionistes Missioneres de l'Ensenyament (RCM).

Intencions del Sant Pare per al mes de desembre

Preguem perquè les famílies que experimenten l'absència d'una mare o d'un pare, perquè trobin en l'Església suport i acompanyament, i en la Fe ajuda i força en els moments difícils.

DIUMENGE I D'ADVENT

Lectura del llibre d'Isaïes
(Is 63,16b-17.19b;64,2b-7)

Vós, Senyor, sou el nostre pare, el vostre nom és, des de sempre, El-nostre-redemptor. Senyor, ¿per què deixeu que ens desviem dels vostres camins, que els nostres cors s'obstinin a no creure en vós? Reconcilieu-vos amb nosaltres per amor dels vostres servents, per amor de les tribus que heu pres per heretat. Oh, si esquincéssiu el cel i baixéssiu, si davant vostre es fonguessin les muntanyes. Cap orella no ha sentit ni cap ull no ha vist mai un Déu, fora de vós, que salvés els qui esperen en ell. Vós veníeu a trobar els qui feien el bé i es recordaven dels vostres camins. Però ara us heu disgustat amb nosaltres, que hem pecat i ens hem rebel·lat sempre contra vós. Tots som semblants a persones impures, cap de les nostres bones obres no és més que la roba tacada d'impureses. Ens marcim tots nosaltres com la fulla caiguda i les nostres culpes se'ns emporten com el vent. No hi ha ningú que invoqui el vostre nom, que es recolzi en vós en desvetllar-se, perquè ens heu amagat la vostra mirada i ens abandoneu a les nostres culpes. Però enmig de tot, Senyor, sou el nostre pare; nosaltres som l'argila i vós, el terrisser; tots som obra de les vostres mans.

Salm responsorial (79)

R. *Déu de l'univers, renoveu-nos, feu-nos veure la claror de la vostra mirada, i serem salvats.*

Pastor d'Israel, escolteu-nos. / Vós que teniu querubins per carrossa, / desvetlleu el vostre poder, / veniu a salvar-nos. R.

Déu de l'univers, / gireu des del cel els vostres ulls, / veniu i visiteu aquesta vinya, / que la vostra mà havia plantat / i havia fet robusta i forta. R.

Que la vostra mà reposi / sobre l'home que serà el vostre braç dret, / el fill de l'home a qui vós doneu la força. / No ens apartarem mai més de vós; / guardeu-nos vós la vida / perquè invoquem el vostre nom. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,3-9)

Germans, us desitjo la gràcia i la pau de Déu, el nostre Pare, i de Jesucrist, el Senyor. Sempre beneeixo Déu per vosaltres, pensant en la gràcia que us ha donat en Jesucrist. De tot us ha enriquit en ell: de tot do de paraula i de coneixement.

El testimoni que doneu de Crist s'ha refermat tant entre vosaltres que no us manca cap mena de do, mentre viviu esperant la manifestació de Jesucrist, el nostre Senyor. Ell també us mantindrà ferms fins a la fi, perquè el dia de Jesucrist, el nostre Senyor, sigueu trobats irreprensibles. Déu és fidel, i és ell qui us ha cridat a viure en comunió amb el seu Fill Jesucrist.

✠ **Lectura de l'Evangeli segons sant Marc** (Mc 13,33-37)

En aquell temps, deia Jesús als seus deixebles: «Estigueu atents, vetlleu. No sabeu quan vindrà el temps decisiu. L'home que se'n va a terres llunyanes, sortint de casa deixa els seus criats responsables de les tasques que confia a cadascun, i al porter li recomana que vetlli. Igual heu de vetllar vosaltres, perquè no sabeu quan tornarà l'amo de casa; no sabeu si vindrà al vespre, a mitjanit, al cant del gall, a la matinada. El tindreu aquí a l'hora menys pensada: mireu que no us trobi dormint. I això que us dic a vosaltres, ho dic a tothom: Vetlleu».

Lectura del libro de Isaías
(Is 63,16b-17.19b;64,2b-7)

Tú, Señor, eres nuestro padre, tu nombre desde siempre es «nuestro Libertador». ¿Por qué nos extravías, Señor, de tus caminos, y endureces nuestro corazón para que no te tema? Vuélvete, por amor a tus siervos y a las tribus de tu heredad. ¡Ojalá rasgases el cielo y descendieses! En tu presencia se estremecerían las montañas. «Descendiste, y las montañas se estremecieron». Jamás se oyó ni se escuchó, ni ojo vio un Dios, fuera de ti, que hiciera tanto por quien espera en él. Sales al encuentro de quien practica con alegría la justicia y, andando en tus caminos, se acuerda de ti. He aquí que tú estabas airado y nosotros hemos pecado. Pero en los caminos de antiguo seremos salvados. Todos éramos impuros, nuestra justicia era un vestido manchado; todos nos marchitábamos como hojas, nuestras culpas nos arrebataban como el viento. Nadie invocaba tu nombre, nadie salía del letargo para adherirse a ti; pues nos ocultabas tu rostro y nos entregabas al poder de nuestra culpa. Y, sin embargo, Señor, tú eres nuestro padre, nosotros la arcilla y tú nuestro alfarero: todos somos obra de tu mano.

Salmo responsorial (79)

R. *Oh, Dios, restáuranos, que brille tu rostro y nos salve.*

Pastor de Israel, escucha; / tú que te sientas sobre querubines, resplandece; / despierta tu poder y ven a salvarnos. R.

Dios del universo, vuélvete: / mira desde el cielo, fíjate, / ven a visitar tu viña. / Cuida la cepa que tu diestra plantó / y al hijo del hombre que tú has fortalecido. R.

Que tu mano proteja a tu escogido, / al hombre que tú fortaleciste. / No nos alejaremos de ti: / danos vida, para que invoquemos tu nombre. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 1,3-9)

Hermanos: A vosotros, gracia y paz de parte de Dios nuestro Padre y del Señor Jesucristo. Doy gracias a mi Dios continuamente por vosotros, por la gracia de Dios que se os ha dado en Cristo Jesús; pues en él habéis sido enriquecidos en todo: en toda palabra y en toda ciencia; porque en vosotros se ha probado el testimonio de Cristo, de modo que no carecéis de ningún don gratuito, mientras aguardáis la manifestación de nuestro Señor Jesucristo. Él os mantendrá firmes hasta el final, para que seáis irreprensibles el día de Nuestro Señor Jesucristo. Fiel es Dios, el cual os llamó a la comunión con su Hijo, Jesucristo nuestro Señor.

✠ **Lectura del santo Evangelio según san Marcos** (Mc 13,33-37)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Estad atentos, vigilad: pues no sabéis cuándo es el momento. Es igual que un hombre que se fue de viaje, y dejó su casa y dio a cada uno de sus criados su tarea, encargando al portero que velara.

Velad entonces, pues no sabéis cuándo vendrá el señor de la casa, si al atardecer, o a medianoche, o al canto del gallo, o al amanecer: no sea que venga inesperadamente y os encuentre dormidos. Lo que os digo a vosotros, lo digo a todos: ¡Velad!».

COMENTARI

Advent

MN. JOAN RODRÍGUEZ I GÓMEZ
Canonge de la Catedral de Barcelona

«Estigueu atents, vetlleu» (*Mc* 13,33). És la consigna d'Advent. La consigna apressada per Jesús. Perquè Ell és el que ve sempre. Per això el cristià haurà de ser el que sempre espera. L'Advent perpetu. El qui sempre ve és, tanmateix, el que sempre és present. No és cap contrasentit ni cap paradoxa, ni cap ficció, sinó que descobrim la presència de Crist a cada instant. Presència d'alegria.

L'Advent, aquestes quatre setmanes que ens preparen per les festes de Nadal, és un temps amable, dolç, perquè és realitat inicial i evocació de l'amor diví sempre present en la història humana. És amor que crea expectació i espera inflamat en l'Encarnació. Comencem un nou any litúrgic, amb un nou cicle de lectures de la Paraula de Déu, amb l'Evangeli de sant Marc com a referència. L'Advent ens porta esperança i joia, espera de salvació.

Aquesta vegada el nou any litúrgic s'inaugura amb el clam del profeta Isaïes: «Vós, Senyor, sou el nostre pare» (*Is* 63,16). Un tractament tant més rar a l'Antic Testament com més natural al Nou Testament. I, més avall, el to profètic insisteix: «Enmig de tot, Senyor, sou el nostre pare, nosaltres som l'argila i Vós el terrisser; tots som obra de les vostres mans» (*Is* 64,7). L'Advent, temps d'esperança i temps de recerca, és també el temps de les intuïcions; els compliments ja vindran més tard. Intuïcions que no apareixen per carambola; la ratlla lluminosa que hom divisa a l'horitzó duu inevitablement l'albada.

El rei Lluís XVI de França, condemnat a mort, quan anava a ser executat, va dir al seu capellà: «Pare, he tingut molts assumptes molt importants en la meva vida; el d'avui és el més important». Cal preguntar-nos com serà el nostre encontre amb Crist. L'encontre amb Déu no es pot evitar. Diu Jesús que la mort arriba com un lladre en la nit (*Mc* 13,35-37). Mirem que no ens trobi dormint sinó vetllant, fent el bé. Tots tenim un lloc a l'evangeli; per a cada cristià s'ha escrit una de les seves pàgines.

ACTIVITATS DEL SR. CARDENAL

Ordenacions presbiterals. Diumenge 6 de desembre, a les 18 h, el cardenal Joan Josep Omella, administrador apostòlic de l'arxidiòcesi de Barcelona, ordenarà tres nous preveres: Mn. Luis Jaureguizar i Gratacós, Mn. Armand Kamnang i Martínez i Mn. Peter Kibiru i Waithira. A la basílica de la Sagrada Família (c/ Mallorca, 401, Barcelona).

AGENDA

25è aniversari de l'Institut Emmanuel Mounier Catalunya. Dissabte 28 de novembre, a les 11.30 h, jornada commemorativa amb una ponència de Conrad Vilanou sobre el personalisme a Catalunya, intervencions dels expresidents de l'entitat, una projecció d'imatges dels 25 anys i una taula rodona moderada pel Dr. Jaume Aymar. L'acte es clourà a les 14 h amb la intervenció d'Ignasi Fuster, degà de la Facultat de Filosofia de l'Ateneu Universitari Sant Pacià. A les 14.30 h es farà un dinar en un restaurant. Més informació: mounier.catalunya@gmail.com. Al Seminari Conciliar de Barcelona (c/ Diputació, 231, aula 1, Barcelona).

Stop, celebrem l'Advent: Un clam per l'esperança. El pròxim dimarts, 1 de desembre, a les 19.30 h, aturarem el ritme accelerat de les nostres vides i descobrirem, en el context d'una Eucaristia, el sentit de l'Advent. A l'església del Sagrat Cor (c/ Casp, 27). Organitzen: Cristianisme i Justícia i l'Església del Sagrat Cor.

Jornades Bíbliques en línia. De l'1 al 3 de desembre, de 16.30 a 19.30 h, jornades de reflexió sobre la pau des de la perspectiva bíblica, organitzades per l'Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona (ISCREB) i els Missioners Claretians de la Província de Centreamèrica. Activitat en línia, gratuïta i oberta a tothom. Més informació: www.iscreb.org i tel. 934 541 963.

Acte contra el genocidi a Gaza. Dissabte 5 de desembre, a les 19 h, acte simbòlic contra el genocidi a Gaza, amb la participació de Rigoberta Bandini, Xavier Mas de Xaxàs, Carme Canet i Pius Alibek, entre d'altres. S'hi llegiran els noms de 350 infants morts a Gaza i al sud del Líban des de l'anomenat alto el foc i s'estrenarà, en català, àrab i anglès, la cançó *Taybeh*, escrita pel sacerdot Xavier Morlans. La iniciativa està inspirada per la Xarxa de Capellans contra el Genocidi de Gaza. Entrada lliure. A l'església de Santa Anna (c/ Santa Anna, 29, Barcelona).

Solemnitat de la Puríssima Concepció. Dilluns 7 de desembre, vigília de la Puríssima, a les 19 h, Vespres presidides per Mn. David Lucena Peris. Dimarts 8 de desembre, dia de la Puríssima, a les 11 h, missa major amb predicació de Mn. David Lucena Peris i interpretació de la *Missa brevis en sol major, K. 140*, de Mozart, amb cor, instruments i orgue. A les 12 h, benedicció del pessebre monumental del claustre. A les 19 h, Vespres solemnes presidides per Mons. David Abadías, bisbe auxiliar de Barcelona, amb acompanyament musical. A la basílica de la Puríssima Concepció (c/ Aragó, 299, Barcelona).

Recés d'Advent. El dimecres 9 de desembre, de 10.30 a 14.30 h, Mons. David Abadías, bisbe auxiliar de Barcelona, assistirà al recés d'Advent dels arxiprestats Barcelona Centre, Nord, Oest i Est. A càrrec de fra Eduard Rey, OFM Cap. A la Residència Betània (Av. Vallvidrera, 34).

LLIBRES

Acompanyar des del cor, de Jordi Pujol Soler. Aquest llibre, de 186 pàgines, editat per Editorial Albada, ens convida a aprofundir en el sentit de l'acompanyament espiritual i en la importància de caminar al costat de les persones sense dirigir-les ni decidir per elles. L'autor, sacerdot, jurista i teòleg moral, reflexiona sobre l'art d'acompanyar des de les arrels evangèliques, amb una mirada profundament humana i cristiana. Amb un llenguatge clar i proper, i a partir de situacions reals, l'obra proposa una manera d'acompanyar basada en la paciència, la confiança i l'esperança, tot recordant que el veritable protagonista del camí espiritual és Déu. Està adreçat especialment a sacerdots, directors espirituals, formadors i catequistes, però també a qualsevol persona que vulgui acompanyar els altres en el seu camí de fe.

Consulta altres actes de l'agenda diocesana

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Administrador apostólico de la archidiócesis de Barcelona

Comenzamos un nuevo año litúrgico

Este domingo, 29 de noviembre, la Iglesia inicia un nuevo año litúrgico con el primer domingo de Adviento. Dejamos atrás un recorrido y comenzamos otro de preparación para la venida de nuestro Salvador. Cada nuevo comienzo es una nueva oportunidad para convertirnos y ser más fieles al sueño que Dios tiene para cada uno de nosotros.

El año litúrgico no es simplemente una sucesión de fechas o celebraciones. Es un camino que nos permite recorrer, año tras año, la vida de Jesucristo y profundizar en ella. Adviento, Navidad, Cuaresma, Pascua y el tiempo ordinario nos ayudan a contemplar diferentes momentos del misterio de Cristo y a hacerlos presentes en nuestra propia vida.

En una sociedad acostumbrada a la inmediatez, durante el tiempo de Adviento apreciamos el valor de esperar, de detenernos y de prepararnos interiormente. Durante cuatro domingos nos preparamos para celebrar la Navidad, el nacimiento de Jesús. Ahora bien, esta espera no consiste únicamente en recordar un acontecimiento del pasado, sino en no olvidar que el Señor siempre viene a nuestro encuentro. Él viene para quedarse.

Este primer domingo de Adviento da comienzo también al ciclo B de las lecturas dominicales. Es el ciclo en el que seguimos al evangelista Marcos. La liturgia de este domingo nos invita, desde el primer momento, a estar atentos. Esto significa tener los ojos abiertos y saber descubrir la presencia de Dios en las situaciones concretas de cada día.

El Adviento es también una oportunidad para revisar cómo vivimos nuestra fe. Podemos preguntarnos qué lugar ocupa Dios en nuestras decisiones, cómo cuidamos la oración, cómo acogemos a los demás o hasta qué punto somos capaces de llevar esperanza allí donde hay cansancio, soledad o dificultad.

Encenderemos progresivamente los cirios de la corona de Adviento mientras nos acercamos a la Navidad. Cada uno nos recordará que la oscuridad no tiene la última palabra y que avanzamos hacia aquel que viene a compartir nuestra vida.

Nos acompañará un nuevo color litúrgico. Pasaremos del verde al morado. El morado del Adviento tiene un profundo sentido espiritual. No es simplemente un color decorativo ni pretende dar al Adviento un tono triste. Nos habla, sobre todo, de espera, conversión, sobriedad y esperanza. En efecto, el morado nos invita a detenernos y a mirar nuestro corazón: ¿qué debemos ordenar, sanar, reconciliar o dejar atrás para que Cristo pueda encontrar en él un lugar?

El Adviento y la Cuaresma comparten el color morado, pero su acento espiritual es diferente. En la Cuaresma destaca especialmente el camino penitencial hacia la Pascua; en el Adviento, la conversión está iluminada por la venida del Señor. Es una austeridad expectante. El morado del Adviento es el color de un corazón que todavía espera. No es la oscuridad de quien ha perdido la esperanza, sino la penumbra de quien sabe que está a punto de amanecer.

Queridos hermanos y hermanas, comencemos, por tanto, un nuevo año litúrgico. Hagámoslo con el corazón disponible, con esperanza renovada y con el deseo de dejarnos encontrar por Dios. El nuevo tiempo litúrgico del Adviento vuelve a ponernos en camino y nos invita, una vez más, a preparar la venida del Señor. Que santa María, que vivió el primer Adviento de la historia, interceda por nosotros para que dispongamos nuestros corazones y nuestras mentes a acoger a Dios, que viene a nuestro encuentro.

Escucha aquí la carta del Arzobispo

Seguiu-nos **esglesia.barcelona**
facebook.com/EsglesiaBarcelona
@esglesiabcn
Sintonitzeu **Ràdio Estel: 106.6 FM**

Director: Ramon Ollé i Ribalta - Edició: MCS, c/ Bisbe 5, 08002 Barcelona; tel. 932 701 013; fax 932 701 305; a/e: agenda@arqbcn.cat
Administració: secretariamcs@arqbcn.cat - Web: https://esglesia.barcelona - Dip. legal: B. 3028-1958 - Realització: Impresión Offset Derra, s.l.